

ликъ и добъръ е Богъ, задето ни изпрати Спасителя! Но какво още чакаме? Чухме, какво ни каза ангелътъ. Да отидемъ по-скоро въ Витлеемъ! Да видимъ това, което се е случило и което ни се извести! Тамъ, не въ друга, а въ нашата пещера, се е родилъ Младенецътъ. И повитъ, Той сега лежи въ яслитѣ. И пастиритѣ побързали — не, а просто затичали — къмъ пещерата, въ която при лошо време стадата имъ и тѣ намирали подслонъ. Когато стигнали до нея, тѣ ясно видѣли, че новата и голѣма звезда сякашъ бди отъ небето на стража надъ тѣхната пещера. Тѣ бързо влѣзли въ нея и веднага видѣли, че свѣтълъ снопъ отъ небесна свѣтлина на сжщата звезда пробива презъ пещерата. Тая свѣтлина я изпълвала цѣла отвжтре и особено ярко падала и блестѣла върху яслитѣ.

Въ тѣхъ пастиритѣ видѣли да лежи повитъ и божествено-спокоенъ Младенецътъ. А до Него стояли въ безмълвна молитва майка Му Мария и старецътъ Иосифъ. При влизането имъ Младенецътъ повдигналъ нагоре своитѣ чудно хубави и бѣли ржчички — сякашъ искалъ да благослови тия бедни и набожни пастири.

Изпълнени отъ радостъ и съ благоговѣенъ трепетъ, пастиритѣ разказали на Иосифа и на Мария, какво имъ се случило на полето презъ тая нощъ и което ангелътъ имъ известилъ за Младенеца. Светата майка слушала внимателно тѣхнитѣ думи и ги слагала дълбоко въ сърдцето си.

Нѣкои отъ пастиритѣ набързо се заели да почистятъ и затоплятъ пещерата. А други се надпреварвали и молѣли светото Семейство да се пренесе у дома имъ и да имъ погостува за радостъ на женитѣ и децата имъ.

После едни отъ пастиритѣ се върнали при стадата си, а други побързали да отидатъ въ градеца. Изцѣлия пжтъ всички все за тоя чуденъ Младенецъ говорѣли Тия пжкъ, които рано сутринта влѣзли въ Витлеемъ, разбудили въ кжщи женитѣ и децата си и имъ разказали всичко, което видѣли и чули презъ тая света и чудна нощъ.